

prima instanță: N. Arabadji
instanța de apel: M. Guzun, I. Cotruță, N. Simciuc

dosarul nr. 2ra-1941/17

ÎNCHEIERE

1 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Sergiu Ciobanu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Sergiu Ciobanu împotriva lui Vitalie Aliev și Victor Mîrzenco cu privire la încasarea dublei arvune și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Sergiu Ciobanu și menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 7 martie 2014, Sergiu Ciobanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vitalie Aliev și Victor Mîrzenco, intervenienți accesorii Veaceslav Pojoga și Victor Cara cu privire la încasarea dublei arvune și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, prin înțelegerea din 16 iunie 2010, încheiată între el și Veaceslav Pojoga, care acționa în numele lui Ruslan Mîrzenco, i-a transmis lui Veaceslav Pojoga arvuna în mărime de 2000 euro, în confirmarea vânzării obligatorii a apartamentului nr. 75 din str. Gheorghe Madan, 87/5 mun. Chișinău, care aparținea cu drept de proprietate pe cote-părți lui Ruslan Mîrzenco și Annei Lebădă.

Indică că în momentul negocierii au stabilit că contractul de vânzare – cumpărare a apartamentului nominalizat va fi întocmit până la 10 august 2010.

Notează că la expirarea termenului stabilit, contractul de vânzare – cumpărare a imobilului nu a fost încheiat, iar la 29 septembrie 2010 a decedat proprietarul apartamentului Ruslan Mîrzenco.

Ulterior, la 9 martie 2011 a fost încheiat un acord adițional potrivit căruia tranzacția urma să aibă loc în termen de o lună de la data emiterii hotărârii judecătorești cu privire la intrarea în drepturi succesoriale.

Menționează că la 15 iulie 2011 în adresa lui Vitalie Aliev și Veaceslav Pojoga a fost expediată o pretenție, prin care a fost solicitată încheierea contractului la 21 noiembrie 2010, la care nu a prinit niciun răspuns.

Remarcă reclamantul că mai târziu a aflat că coproprietarii apartamentului situat pe str. Gheorghe Madan, 87/5 ap. 75 mun. Chișinău, Ruslan Mîrzenco și Anna Lebădă au testat la 3 septembrie 2010 și 9 noiembrie 2010 averea lor, care constituie cotele-părți din apartamentul nominalizat, lui Vitalie Aliev.

Explică că la începutul anului 2014, lui Victor Mîrzenco, tatăl decedatului Ruslan Mîrzenco, i-a fost recunoscut dreptul la rezerva succesorală prin hotărâre judecătorească.

Mai indică că Victor Cara este coproprietarul a 1/3 cotă-parte din apartamentul dat.

Astfel, la 27 iunie 2011 s-a adresat la Comisariatul de Poliție Rîșcani mun. Chișinău, iar la 7 iulie 2011 a primit răspuns prin care i s-a comunicat să se adreseze în instanța de judecată în ordine civilă.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 512 alin. (1), 631 alin. (1), 633 alin. (1) Cod civil, art. 166 – 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâților în beneficiul său suma de 4000 euro, care constituie mărimea dublă a arvunei transmise în vederea garantării executării obligației de a încheia contractul de vânzare – cumpărare a apartamentului situat pe adresa str. Gheorghe Madan, 87/5 ap. 75 mun. Chișinău și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 1 noiembrie 2016, acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, a fost respins apelul declarat de Sergiu Ciobanu și menținută hotărârea primei instanțe.

La 11 august 2017, Sergiu Ciobanu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată și hotărârea primei instanțe, considerându-le ilegale și neîntemeiate.

Susține că concluziile instanțelor de judecată ierarhic inferioare sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, la emiterea cărora au fost încălcate normele de drept procedural, eronat tălmăcite și aplicate normele de drept material, probele au fost apreciate arbitral ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

Invocând prevederile art. 373 alin. (5), 390 CPC, susține că decizia instanței de apel nu conține o analiză juridică, aprecierea probelor în ansamblu.

Mai mult, motivele indicate în cererea de apel au fost ignorate de către instanța de apel.

Explică că Victor Cara și Victor Mîrzenco rufuză să înstrăineze părțile lor, iar în lipsa acordului acestora apartamentul nu poate fi vândut.

Astfel, reieșind din prevederile art. 633 alin. (1) Cod civil pentru neexecutarea contractului răspunde partea care a primit arvuna.

Menționează că din partea lui nu a fost creat niciun impediment de a încheia contractul de vânzare – cumpărare a apartamentului, toate obstaculele au venit din partea părților care au primit arvuna, așa că răspunderea pentru imposibilitatea încheierii contractului garantat cu arvună, este pe seama părții care a primit-o.

Remarcă că declarațiile invocate de Vitalie Aliev că s-a adresat către el pentru încheierea tranzacției de vânzare – cumpărare și a primit refuz poartă un caracter pur declarativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 21 iulie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 190).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Sergiu Ciobanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Sergiu Ciobanu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Sergiu Ciobanu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Sergiu Ciobanu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță